

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2002

Utgiven i Helsingfors den 27 december 2002

Nr 1207—1214

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1207	Statsrådets förordning om ändring av förordningen om alkoholdrycker och sprit	4827
1208	Statsrådets förordning om förlängning av serveringstiden för alkoholdrycker	4830
1209	Statsrådets förordning om temporär ändring av 1 § förordningen om arbetsgivares socialskyddsavgift	4832
1210	Justitieministeriets förordning om avgifter för notarius publicus prestationer	4833
1211	Handels- och industriministeriets förordning om ändring av handels- och industriministeriets arbetsordning	4834
1212	Justitieministeriets förordning om ändring av 3 § i justitieministeriets förordning om rättegångskostnader som motparten skall dömas att ersätta i mål som avses i 21 kap. 8 c rättegångsbalken	4835
1213	Undervisningsministeriets förordning om ändring av undervisningsministeriets arbetsordning ..	4836
1214	Finansministeriets beslut om förordnande för skattestyrelsen att såsom behörig myndighet avgöra vissa ärenden som avses i internationella avtal om beskattning	4838

Nr 1207

Statsrådets förordning

om ändring av förordningen om alkoholdrycker och sprit

Given i Helsingfors den 19 december 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, *upphävs* i förordningen den 22 december 1994 om alkoholdrycker och sprit (1344/1994) 12 § 1, 3 och 4 mom.,

ändras 13 §, 20—22 §, 23 § 2 och 3 mom. och 27 a §

av dem 22 § sådana den lyder delvis ändrad i förordning 460/1995 samt 23 § 2 och 3 mom. och 27 a § sådana de lyder i sistnämnda förordning samt

fogas till förordningen en ny 10 § varvid den nuvarande 10 § blir en ny 11 § i stället för den 11 § som upphävts genom förordning 681/1996, som följer:

10 §

Detaljhandelstillstånd för alkoholdrycker beviljas och detaljhandelsställe eller alkoholbolagets alkoholbutik godkänns på skriftlig ansökan av länsstyrelsen i det län där försäljningsstället är beläget.

13 §

Detaljhandel kan inledas efter att den myndighet som beviljar tillståndet meddelat att den godkänt försäljningsstället.

Innan på ett detaljhandelsställe görs sådana ändringar som har betydelse för verksamheten eller tillsynen, skall innehavaren av detalj-

handelstillståndet eller alkoholbolaget anmäla detta till den myndighet som beviljar tillståndet. Ändringarna kan tas i bruk först när myndigheten meddelat att den godkänt dem.

20 §

Serveringstillstånd för alkoholdrycker beviljas på skriftlig ansökan av länsstyrelsen i det län där serveringsstället är beläget. Tillstånd för servering i färdmedel beviljas av länsstyrelsen i det län där den som ansöker om tillstånd har sin hemort, eller om sökanden inte har sin hemort i Finland, länsstyrelsen i Södra Finlands län.

21 §

I ansökan skall nämnas:

1) sökandens namn, företags- och organisationsnummer eller personbeteckning eller födelsedatum samt kontaktinformation,

2) namnen på de personer som hör till den juridiska personens förvaltningsorgan, verkställande direktören, bolagsmännen i ett öppet bolag och de ansvariga bolagsmännen i ett kommanditbolag samt kontaktinformation och personbeteckningar eller födelsedatum,

3) namnen på den person som föreslås bli ansvarig föreståndare och dennes ställföreträdare samt deras personbeteckningar eller födelsedatum och kontaktinformation, samt

4) serveringsställets serveringstider, läge och kontaktinformation.

Till ansökan skall fogas

1) bolagsordningen, bolagsavtalet eller stadgarna för den juridiska personen samt senast fastställda resultaträkning och balansräkning,

2) samtycke av den ansvarige föreståndaren och dennes ställföreträdare till uppgiften samt handlingar som påvisar deras yrkesskicklighet,

3) en plan angående personalens storlek och uppgifter,

4) en plan angående avgränsning av serveringsområdet jämte ritningar, samt

5) andra utredningar om sökandens ekonomiska situation, organisation, personal, ansvariga föreståndare, antalet kundplatser samt serveringsstället och serveringsområdet som gäller förutsättningarna för beviljande av tillstånd och som tillståndsmyndigheten anser vara nödvändiga.

Tillståndsmyndigheten kan vid behov kräva tilläggsutredningar angående förutsättningar för beviljande av tillstånd, begränsning av tillståndet eller ställande av villkor som är nödvändiga med tanke på övervakningen och upprätthållandet av allmän ordning.

22 §

Serveringsområdet kan ändras på ansökan av tillståndsinnehavaren utom då

1) serveringstillståndet är tillfälligt,

2) serveringsområdet utvidgas utomhus, eller

3) serveringsområdet utvidgas till en annan byggnad.

Anmälan om ändring av serveringsområdet skall lämnas in till tillståndsmyndigheten minst tre veckor före ändringen är planerad att tas i bruk. Tillståndsmyndigheten skall inom två veckor från att ha mottagit anmälan meddela om anmälan godkänns.

Om ändringen inte enligt 1 mom. kan verkställas genom anmälan krävs för ibruktagandet av ändringen tillstånd av tillståndsmyndigheten.

Anmälan och tillståndsansökan skall innehålla de uppgifter och bilagor om serveringsområdet som avses ovan i 21 §.

Tillståndsmyndigheten kan förbjuda ibruktagandet av ändringen eller utfärda begränsningar eller ställa villkor för den med stöd av 21 c och d § alkohollagen.

23 §

Utan hinder av 1 mom. kan länsstyrelsen i det län där serveringsstället är beläget enligt vad som särskilt föreskrivs tillåta förlängning av serveringstiden så att servering av alkohol drycker får ske före klockan nio och efter klockan halv två.

Tillstånd till förlängning av serveringstiden skall ansökas skriftligen hos länsstyrelsen. Till ansökan skall fogas en utredning om behovet av förlängd serveringstid samt annan utredning som länsstyrelsen anser nödvändig.

27 a §

Serveringstillståndsinnehavarens beslut om ansvarig föreståndare och dennes ställföreträdare skall finnas framlagt på serveringsstället. Om ställföreträdarna är flera till antalet skall den inbördes ställföreträdarordningen mellan dem framgå av beslutet. Den ansvarige föreståndarens och dennes ställföreträdarens genom utbildning eller erfarenhet förvärvat yrkesskicklighet skall på begäran av tillståndsmyndigheten kunna utredas på serveringsstället.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2003.

Förordningens 23 § 2 och 3 mom. träder dock i kraft först från den 1 januari 2004.

Förordningens 10 och 20 § tillämpas först från den 1 januari 2005. Före det beviljas

tillstånd för detaljhandel med och servering av enbart genom jäsnings tillverkade alkohol- drycker som innehåller högst 4,7 volymprocent etylalkohol beviljas när denna förordning träder i kraft av länsstyrelsen i det län där detaljhandels- eller serveringsstället är beläget i egenskap av tillståndsmyndighet. Tillstånd för servering i färdmedel beviljas av länsstyrelsen i det län där den som ansöker om tillstånd har sin hemort, eller om sökanden inte har sin hemort i Finland, länssty-

relsen i Södra Finlands län. Annat detaljhandels- och serveringstillstånd beviljas och detaljhandelsställe eller alkoholbolagets alkoholbutik godkänns när denna förordning träder i kraft av social- och hälsovårdens produkt tillsynscentral i egenskap av tillståndsmyndighet.

Har ärendet blivit anhängigt vid social- och hälsovårdens produkt tillsynscentral skall ärendet slutbehandlas av den.

Helsingfors den 19 december 2002

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Regeringsrådet Ismo Tuominen

Nr 1208

Statsrådets förordning**om förlängning av serveringstiden för alkoholdrycker**

Given i Helsingfors den 19 december 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, *föreskrivs* med stöd av 26 § alkohollagen den 8 december 1994 (1143/1994), sådan den lyder i lag 764/2002:

1 §

Tillämpningsområde

I denna förordning föreskrivs om beviljande av tillstånd till förlängd serveringstid för alkoholdrycker så att servering får ske före klockan nio och efter klockan halv två.

2 §

Tillståndsmyndighet

Om tillståndsmyndigheterna föreskrivs genom statsrådets förordning om alkoholdrycker och sprit (1344/1994).

3 §

Serveringstider

Tillstånd kan beviljas att inleda servering tidigast klockan fem. Tillstånd kan beviljas att förlänga serveringstiden till klockan halv tre eller halv fyra.

4 §

Allmänna förutsättningar för beviljande av tillstånd

Tillstånd som avses i denna förordning kan beviljas endast av särskilda skäl.

Tillstånd kan beviljas endast om serveringsstället är så beläget att förlängningen av serveringstiden inte kan antas åsamka dem som bor i närheten olägenhet eller störning.

Om tillståndsmyndigheten anser det vara nödvändigt för förverkligande av syftet med alkohollagen kan tillstånd förvägras eller beviljas så att det tidsmässigt eller till sin omfattning avviker från ansökan.

Tillstånd kan förvägras och ett beviljat tillstånd återkallas om det på serveringsstället har förekommit allvarliga serveringsförseelser, upprepade ordningsstörningar eller verksamhet som strider mot god sed.

5 §

Särskilda förutsättningar för beviljande av tillstånd

Tillstånd att servera alkoholdrycker före klockan nio kan beviljas endast om särskilda med turismen sammanhängande skäl, en särskild tillställning eller ett särskilt evenemang förutsätter det.

Som särskilda skäl till servering av alkoholdrycker efter klockan halv två kan anses att

1) serveringsställets verksamhetsidé på grund av ett högklassigt underhållningsprogram eller någon annan jämförbar orsak förutsätter förlängd serveringstid och att

2) det på serveringsstället ordnas en särskild tillställning eller ett särskilt evenemang av en karaktär som förutsätter förlängd serveringstid.

Tillstånd att servera alkoholdrycker till klockan halv fyra kan i första hand beviljas ett serveringsställe som uteslutande håller kvälls- eller nattöppet, om

1) serveringsstället fungerar i anslutning till ett högklassigt hotell eller om

2) serveringsstället i fråga om sin utrustnings- och servicestandard är en särskilt högklassig underhållningsrestaurang.

6 §

Tillståndsvillkor

I tillståndsvillkoren skall nämnas att serveringsstället skall stängas en halv timme efter serveringstidens slut.

Tillstånd kan beviljas för varje veckodag eller en del av veckans dagar. Tillståndet kan gälla hela rörelsen, en avdelning eller någon annan uttryckligen angiven del av den.

7 §

Servering under vissa helger

Ett serveringsställe som har beviljats till-

Helsingfors den 19 december 2002

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

stånd att någon veckodag servera alkohol-drycker efter klockan halv två, får natten före självständighetsdagen, nyårsdagen, första maj och midsommardagen servera till klockan halv fyra, om inte tillståndsmyndigheten föreskriver annat.

8 §

Tillståndets giltighetstid

Tillstånd kan beviljas för högst två år.

För särskilda tillställningar och evenemang kan tillstånd beviljas endast tillfälligt, dock högst för en månad.

9 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2003.

Regeringsråd Ismo Tuominen

Nr 1209

Statsrådets förordning**om temporär ändring av 1 § förordningen om arbetsgivares socialskyddsavgift**

Given i Helsingfors den 19 december 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, *ändras* temporärt i förordningen den 8 december 1978 om arbetsgivares socialskyddsavgift (940/1978) 1 § 1 mom., sådant det lyder i förordning 1341/2001, som följer:

1 §
Arbetsgivares socialskyddsavgift är följande:

- 1) hos privata arbetsgivare
 - a) 2,964 procent i avgiftsklass I,
 - b) 5,164 procent i avgiftsklass II,
 - c) 6,064 procent i avgiftsklass III,
- 2) hos kommuner och samkommuner samt kommunala affärsverk 4,014 procent,
- 3) hos den evangelisk-lutherska kyrkan samt dess församlingar och kyrkliga samfundigheter 4,014 procent,

- 4) hos ortodoxa kyrkosamfundet och dess församlingar 4,014 procent,
- 5) hos landskapet Åland 6,814 procent,
- 6) hos staten och dess inrättningar 6,814 procent.

— — — — —

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2003 och tillämpas på arbetsgivares socialskyddsavgifter som hänför sig till lön som skall betalas 2003—2005.

Helsingfors den 19 december 2002

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Äldre regeringssekreterare Juha Rossi

Nr 1210

**Justitieministeriets förordning
om avgifter för notarius publicus prestationer**

Utfärdad i Helsingfors den 18 december 2002

I enlighet med justitieministeriets beslut föreskrivs med stöd av 8 § lagen den 21 februari 1992 om grunderna för avgifter till staten (150/1992), sådant detta lagrum lyder i lag 348/1994:

1 §

Tillämpningsområde

I denna förordning ingår bestämmelser om när de prestationer som utförs av notarius publicus vid ett ämbetsverk inom justitieministeriets förvaltningsområde skall vara avgiftsbelagda, med undantag av de avgifter som notarius publicus tar ut för styrkande av köp och delgivning och om vilka bestäms särskilt.

2 §

Avgiftsfria prestationer

För mottagande av utsaga om erkännande som avses i 15 § lagen om faderskap (700/1975) och för verkställande av hörande samt mottagande av godkännande enligt 18 § lagen om faderskap tas ingen avgift ut.

3 §

Avgiftsbelagda offentligrättsliga prestationer

För notarius publicus prestationer tas följande fasta avgifter ut:

- 1) för protest 18 euro,
- 2) för öppning och stängning av tresorfack 37 euro för det första facket och 5 euro för varje följande fack,

3) för styrkande av meritförteckning 20 euro,

4) för vederhäftighetsbetyg 8 euro,

5) för styrkande av riktigheten hos en underskrift 5 euro per underskrift,

6) för styrkande av riktigheten hos en kopia av en handling 1,80 euro per sida, dock högst 18 euro per handling, samt

7) för intyg (apostille) som avses i konventionen om slopande av kravet på legalisation av utländska allmänna handlingar (FördrS 46/1985) 8 euro.

För kontroll i ett offentligt register i samband med styrkande av riktigheten hos en underskrift tas en avgift ut som motsvarar kostnaderna för kontrollen.

För andra prestationer tas ut en avgift som motsvarar den enskilda prestationens självkostnadsvärde.

4 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2003.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

För en prestation som beställts innan denna förordning har trätt i kraft uppbärs avgift enligt den avgiftsförordning som gällde före ikraftträdandet.

Helsingfors den 18 december 2002

Justitieminister *Johannes Koskinen*Regeringsråd *Ahti Penttinen*

Nr 1211

Handels- och industriministeriets förordning
om ändring av handels- och industriministeriets arbetsordning

Given i Helsingfors den 19 december 2002

I enlighet med handels- och industriministeriets beslut
 ändras i handels- och industriministeriets arbetsordning av den 1 februari 2002 (99/2002)
 8 § 14 punkten samt 37 och 39 § som följer:

8 §

Marknadsavdelningen

Till marknadsavdelningens verksamhetsområde hör följande kategorier av ärenden:

14) reglementerade näringar inom ministeriets förvaltningsområde,

Chefen för och de överinspektörer i gruppen för exportfrämjande vilka sköter redovisningen av exportfrämjande projekt avgör ärenden som gäller godkännande av utgifter som hänför sig till redovisningen av exportfrämjande projekt.

37 §

Ärenden som avgörs av vissa tjänstemän vid marknadsavdelningen

Handelsrådet i gruppen för exportfrämjande avgör ärenden som gäller beviljandet av tillstånd att tillfälligt använda skyddsupplag enligt 8 § 2 och 3 mom. lagen om skyddsupplag (970/1982).

Handelsrådet, den överinspektör och föredragande i utrikeshandelsgruppen vilka sköter ärenden som hänför sig till regleringen av utrikeshandeln avgör ärenden som gäller enskilda ansökningar och inkomster som hänför sig till regleringen av utrikeshandeln.

7 kap.

Ärenden som gäller anställningsförhållanden

39 §

Utnämningsbehörighet

Ministern utnämner den personal vars lön betalas enligt minst kravnivå 19. Övrig personal utnämns eller anställs samt arbetsavtalen ingås av förvaltningsdirektören.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2003.

Helsingfors den 19 december 2002

Handels- och industriminister *Sinikka Mönkäre*

Kanslichef Erkki Virtanen

Nr 1212

Justitieministeriets förordning

om ändring av 3 § i justitieministeriets förordning om rättegångskostnader som motparten skall dömas att ersätta i mål som avses i 21 kap. 8 c rättegångsbalken

Given i Helsingfors den 20 december 2002

I enlighet med justitieministeriets beslut
ändras i justitieministeriets förordning av den 14 december 2001 om rättegångskostnader som motparten skall dömas att ersätta i mål som avses i 21 kap. 8 c § rättegångsbalken (1311/2001) 3 § 1 mom. som följer:

3 §

Rättegångskostnader som det yrkats att svaranden skall ersätta döms ut enligt yrkandet. De döms dock högst ut enligt grundtaxan eller den förhöjda taxan beroende på skuldkapitalet som följer:

	Skuldkapitalet 250 euro eller mindre	Skuldkapitalet över 250 euro eller vräkning
Grundtaxa	190 euro	220 euro
Förhöjd taxa	265 euro	300 euro

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2003.

Denna förordning tillämpas på rättegångskostnader som motparten döms att betala i mål som blir anhängiga den 1 januari 2003 eller efter det.

Helsingfors den 20 december 2002

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Överinspektör Eeva-Maija Oikarinen

Nr 1213

Undervisningsministeriets förordning om ändring av undervisningsministeriets arbetsordning

Given i Helsingfors den 20 december 2002

I enlighet med undervisningsministeriets beslut
upphävs i undervisningsministeriets arbetsordning av den 26 maj 2000 (483/2000) 41 § 3 mom.,
ändras 39 § 2 mom. 4 och 5 punkten, 40 §, 50 § 1 punkten samt 51 §, av dem 40 § sådana den lyder delvis ändrad i förordning 420/2001, samt
fogas till 39 § 2 mom. nya 6—8 punkter och till förordningen en ny 50 a §, som följer:

39 §

Ärenden som avgörs av kanslichefen

Kanslichefen avgör dessutom i fråga om ministeriet och dess personal ärenden som gäller

4) ingående av sådana avtal om anställningsvillkor som avses i 44 § statstjänstemannalagen (750/1994) med andra tjänstemän än dem som nämns i lagens 26 §,

5) utfärdande av intyg till tjänstemän som utnämnts av republikens president eller statsrådets allmänna sammanträde när tjänstemannen säger upp sig eller då tjänsteförhållandet upphör,

6) inrättande eller indragning av ett betalningsställe eller en redogörare,

7) godkännande av fördelningen av anslag som anvisats projekt inom EU:s strukturfonder samt bekräftande av utbetalningarna av dessa anslag, samt

8) naturaförmåner till ministeriets personal fränsett tjänstemän som avses i 26 § tjänstemannalagen.

40 §

Ärenden som avgörs av chefen för en avdelning

Chefen för en avdelning avgör ärenden som gäller

1) utlåtanden av avdelningen,

2) användningen av anslag som anvisats avdelningens verksamhetsområde eller ställts till dess förfogande samt beviljande av medel samt anskaffningar inom ramen för dessa anslag, om inte ministern genom ett beslut som fogats till den interna budgeten har förbehållit sig dessa ärenden eller gett någon annan tjänsteman på avdelningen fullmakt att besluta om dem,

3) godkännande av utgifter och inkomster som hör till avdelningens verksamhetsområde, om det inte i den interna budgeten bestämts att någon annan tjänsteman på avdelningen skall besluta om dessa ärenden,

4) meddelande av anvisningar till ämbetsverk och inrättningar som hör till avdelningens verksamhetsområde,

5) placeringen av personal vid avdelningens enheter,

6) förordnanden om tjänsteresor för cheferna för enheterna vid avdelningen och andra tjänstemän direkt under chefen för avdelningen, samt

7) utfärdande av intyg till andra tjänstemän vid avdelningen än dem som utnämnts av republikens president eller statsrådets allmänna sammanträde när de säger upp sig eller då tjänsteförhållandet upphör.

50 §

Ärenden som avgörs av chefen för ekonomienheten

Förutom de ärenden som nämns i 48 § avgör ekonomichefen ärenden som gäller

1) uppgifter som hör till ministeriet i egenskap av räkenskapsverk, om de inte hör till kanslichefen, chefen för en avdelning eller chefen för en enhet vid en avdelning eller till chefen för en verksamhetsenhet utanför avdelningarna eller till en tjänsteman som avses i 50 a § och är underställd ekonomichefen, samt

50 a §

Ärenden som avgörs av vissa tjänstemän på ekonomienheten

Redovisningschefen avgör ärenden som gäller den betalningsrörelse, redovisning, bokföring, löneberäkning och det bokslut som tillkommer ministeriet i egenskap av redovisningsverk, om de inte skall avgöras av någon annan tjänsteman eller ministern.

Chefen för revisionen avgör ärenden som gäller betalningsbeslut i fråga om de projekt inom EU:s strukturfonder som hör till ministeriets verksamhetsområde samt återkrav av EU-stöd och motsvarande statlig medfinansiering.

Den tjänsteman på undervisningsministeriet som förordnats till ordförande för gruppen för kommunal ekonomi och förvaltning avgör ärenden som gäller godkännandet av utbetalningar av statsandelar för undervisnings- och kulturverksamhet som behandlas i undervisningsministeriet samt av den övriga lagstadgade finansieringen som hör till gruppens verksamhetsområde.

En tjänsteman som ministern förordnar från ekonomienheten avgör ärenden som gäller

godkännande av finansieringsbeslut avseende gemenskapsinitiativprogram och projekt för tekniskt stöd.

51 §

Ärenden som avgörs av andra tjänstemän

En tjänsteman som ministern förordnar från förvaltningsenheten avgör ärenden som gäller ålderstillägg, tjänstgöringstillägg, semesterersättningar samt andra lönetillägg eller tilläggsarvoden som enligt tjänste- och kollektivavtal eller avtal eller bestämmelser om anställningsvillkor skall beviljas tjänstemän och anställda i arbetsavtalsförhållande vid ministeriet.

Tjänstemän som ministern förordnar från förvaltningsenheten avgör utan föredragning inom ramen för den användningsplan för fastighetsförvaltningsmedel som fastställts av förvaltningsdirektören ärenden som gäller utnyttjande av den yttranderätt som ministeriet har i egenskap av fastighetsinnehavarverk samt ingående av avtal och uppgörande av beställningar, om kostnaderna uppgår till högst 100 000 euro samt på föredragning beslut om utbetalning av statsandelar och -understöd som beviljats för anläggningsprojekt som hör till verksamhetsområdet för utbildnings- och forskningspolitiska avdelningen.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2003.

Åtgärder som verkställigheten av denna förordning förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 20 december 2002

Undervisningsminister *Maija Rask*

Kanslichef Markku Linna

Nr 1214

Finansministeriets beslut**om förordnande för skattestyrelsen att såsom behörig myndighet avgöra vissa ärenden som avses i internationella avtal om beskattning**

Utfärdat i Helsingfors den 20 december 2002

Finansministeriet har med stöd av 89 § 5 mom. lagen den 18 december 1995 om beskattningsförfarande (1558/1995) och de avtalsbestämmelser som nämns i 2 § i detta beslut bestämt:

1 §

Skattestyrelsen avgör såsom behörig myndighet som nämns i de avtal som anges i 2 § ärenden vilka avser:

1) utbyte av upplysningar och annan handräckning;

2) enskilda fall som hör till förfarandet vid ömsesidig överenskommelse; och

3) sådana ansökningar som avses i 89 § 3 mom. lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) och som hänför sig till tillämpningen av avtal som anges i 2 §, om det belopp för vilket befrielse begärts uppgår till högst 50 000 euro.

Finansministeriet avgör dock ett ärende som avses i 1 mom., om ärendet är principiellt viktigt.

2 §

De avtalsbestämmelser på vilka finansministeriets beslut grundar sig:

1) Avtal med de nordiska länderna:

Artikel 3 punkt 1 j 3) och artikel 10 stycke 7 i avtalet den 23 september 1996 mellan de

nordiska länderna för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet (FördrS 26/1997 och 34/1998),

Artikel 3 punkt 1 b) 4) i avtalet den 7 december 1989 mellan de nordiska länderna om handräckning i skatteärenden (FördrS 37/1991),

Artikel 3 punkt 1 e 2) i avtalet den 12 september 1989 mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på arv och gåva (FördrS 83/1992 och 103/1993).

2) Avtal med andra länder:

Artikel 3 punkt 1 h 1) i avtalet den 21 september 1989 mellan Republiken Finlands regering och Amerikas Förenta Staters regering för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet (FördrS 2/1991),

Artikel 3 punkt 1 j) i avtalet den 12 september 1984 mellan Finland och Australien för att undvika dubbelbeskattning och

förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst (FördrS 26/1986),

Artikel 3 punkt 1 h 1) i avtalet den 15 juni 1989 mellan Finland och Barbados för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst (FördrS 79/1992),

Artikel 3 punkt 1 j 2) i avtalet den 28 maj 1990 mellan Finland och Canada för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst (FördrS 81/1992),

Artikel 3 punkt 1 i 2) i avtalet den 18 maj 1982 mellan Republiken Finlands regering och Demokratiska Socialistiska Republiken Sri Lankas regering för undvikande av dubbelbeskattning och förhindrande av kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet (FördrS 20/1984),

Artikel 3 punkt 1 d 1) i avtalet den 25 april 1985 mellan Republiken Finland och Folkrepubliken Bulgarien för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst (FördrS 11/1986),

Artikel 3 punkt 1 i 1) i avtalet den 12 maj 1986 mellan Republiken Finlands regering och Folkrepubliken Kinas regering för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst (FördrS 62/1987),

Artikel 3 punkt 1 i 1) i avtalet den 25 oktober 1978 mellan Republiken Finlands regering och Folkrepubliken Ungerns regering för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet (FördrS 51/1981),

Artikel 3 punkt 1 i 2) i avtalet den 2 april 1996 mellan Republiken Finland och Förbundsrepubliken Brasilien för att undvika dubbelbeskattning samt förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst (FördrS 92/1997 och 33/1998),

Artikel 3 punkt 1 f i) i avtalet den 5 juli 1979 mellan Republiken Finland och Förbundsrepubliken Tyskland för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet samt beträffande vissa andra skatter (FördrS 18/1982),

Artikel 3 punkt 1 i 1) i avtalet den 12 mars 1996 mellan republiken Finland och Förenade Arabemiraten för att undvika dubbelbeskatt-

ning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst (FördrS 32/1998),

Artikel 3 punkt 1 j) i avtalet den 17 juli 1969 mellan regeringen i Förenade Konungariket Storbritannien och Nord-Irland samt Republiken Finlands regering för förhindrande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet samt kringgående av skatt (FördrS 2/1970),

Artikel 3 punkt 1 i 1) i avtalet den 21 januari 1980 mellan Republiken Finland och Hellenska Republiken för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet (FördrS 58/1981),

Artikel 3 punkt 1 j 1) i avtalet den 27 mars 1992 mellan Republiken Finlands regering och Irlands regering för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst och på realisationsvinst (FördrS 88/1993),

Artikel 3 punkt 1 i 1) i avtalet den 30 december 1994 mellan Republiken Finland och Islamiska republiken Pakistan för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst (FördrS 15/1996),

Artikel 3 punkt 1 i 1) i avtalet den 12 juni 1981 mellan Finland och Italien för undvikande av dubbelbeskattning och förhindrande av kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet (FördrS 55/1983),

Artikel 3 punkt 1 i) i avtalet den 29 februari 1972 mellan Republiken Finland och Japan för undvikande av dubbelbeskattning och förhindrande av kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst (FördrS 43/1972),

Artikel 3 punkt 1 h ii) i avtalet den 18 maj 1976 mellan Republiken Finland och Konungariket Belgien för undvikande av dubbelbeskattning och förhindrande av kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst och förmögenhet (FördrS 66/1978),

Artikel 3 punkt 1 j) i skatteavtalet den 25 juni 1973 mellan Republiken Finlands regering och Konungariket Marockos regering för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet (FördrS 8/1980),

Artikel 3 punkt 1 i 1) i avtalet den 28 december 1995 mellan Republiken Finland

och Konungariket Nederländerna för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet (FördrS 84/1997 och 31/1998),

Artikel 3 punkt 1 j 1) i avtalet den 25 april 1985 mellan Republiken Finlands regering och Konungariket Thailands regering för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst (FördrS 28/1986),

Artikel 3 punkt 1 h 1) i avtalet den 1 mars 1982 mellan Finland och Luxemburg för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet (FördrS 18/1983),

Artikel 3 punkt 1 h 1) i avtalet den 25 januari 2001 mellan Finlands regering och Makedoniens regering för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst (FördrS 23/2002),

Artikel 3 punkt 1 j 1) i avtalet den 28 mars 1984 mellan Finlands regering och Malaysias regering för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst (FördrS 16/1986),

Artikel 3 punkt 1 h 1) i avtalet den 30 oktober 2000 mellan Republiken Finland och Malta för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst (FördrS 82/2001),

Artikel 3 punkt 1 i 2) i avtalet den 12 februari 1997 mellan Republiken Finland och Mexicos förenta stater för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst (FördrS 65/1998),

Artikel 3 punkt 1 g 2) i avtalet den 12 mars 1982 mellan Finlands regering och Nya Zeelands regering för undvikande av dubbelbeskattning och förhindrande av kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst (FördrS 49/1984),

Artikel 3 punkt 1 g 2) i avtalet den 27 april 1970 mellan Finlands regering och Portugals regering för förhindrande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet (FördrS 27/1971),

Artikel 3 punkt 1 g 1) i avtalet den 13 december 1994 mellan Republiken Finland och Republiken Argentina för att undvika

dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet (FördrS 85/1996),

Artikel 3 punkt 1 h 1) i avtalet den 23 mars 1993 mellan Republiken Finland och Republiken Estland för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet (FördrS 96/1993),

Artikel 3 punkt 1 j 1) i avtalet den 13 oktober 1978 mellan Republiken Finland och Republiken Filippinerna för undvikande av dubbelbeskattning och förhindrande av kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst (FördrS 60/1981),

Artikel 3 punkt 1 f) i avtalet den 11 september 1970 mellan Republiken Finlands regering och Republiken Frankrikes regering för förhindrande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet samt kringgående av skatt (FördrS 8/1972),

Artikel 3 punkt 1 f 1) i avtalet den 10 juni 1983 mellan Republiken Finland och Republiken Indien för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet (FördrS 59/1984),

Artikel 3 punkt 1 h 1) i avtalet den 15 oktober 1987 mellan Republiken Finland och Republiken Indonesien för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst (FördrS 4/1989),

Artikel 3 punkt 1 i 2) i avtalet den 8 februari 1979 mellan Republiken Finland och Republiken Korea för undvikande av dubbelbeskattning och förhindrande av kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst (FördrS 75/1981),

Artikel 3 punkt 1 h 1) i avtalet den 23 mars 1993 mellan Republiken Finland och Republiken Lettland för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet (FördrS 92/1993),

Artikel 3 punkt 1 h 1) i avtalet den 30 april 1993 mellan Republiken Finland och Republiken Litauen för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet (FördrS 94/1993),

Artikel 3 punkt 1 i) i avtalet den 26 oktober 1977 mellan Republiken Finlands regering och Republiken Polens regering för undvi-

kande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet (FördrS 26/1979),

Artikel 3 punkt 1 h 1) i avtalet den 7 juni 2002 mellan Republiken Finland och Republiken Singapore för undvikande av dubbelbeskattning och förhindrande av kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst (FördrS 23/2002),

Artikel 3 punkt 1 e 1) i avtalet den 26 maj 1995 mellan Republiken Finland och Republiken Sydafrika för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst (FördrS 78/1995 och 4/1996),

Artikel 3 punkt 1 k 2) i avtalet den 9 maj 1986 mellan Republiken Finland och Republiken Turkiet för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst (FördrS 61/1988),

Artikel 3 punkt 1 h 1) i avtalet den 9 april 1998 mellan Republiken Finland och Republiken Uzbekistan för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst, (FördrS 10/1999)

Artikel 3 punkt 1 h i) i avtalet den 26 oktober 1998 mellan Republiken Finland och Rumänien för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst (FördrS 7/2000),

Artikel 3 punkt 1 g 2) i avtalet den 4 maj 1996 mellan Republiken Finlands regering och Ryska federationens regering för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst (FördrS 110/2002),

Artikel 3 punkt 1 h 1) i avtalet den 16 december 1991 mellan republiken Finland och Schweiziska edsförbundet för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet (FördrS 90/1993),

Artikel 3 punkt 1 h 2) i avtalet den 15 februari 1999 mellan Republiken Finlands regering och Slovakiska republikens regering för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst (FördrS 28/2000),

Artikel 3 punkt 1 h 1) i avtalet den 8 maj 1986 mellan Republiken Finland och Socialistiska federala republiken Jugoslavien för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet (FördrS

60/1987), som tillämpas i relationerna mellan Finland å ena sidan samt Förbundsrepubliken Jugoslavien, Kroatien och Slovenien å andra sidan,

Artikel 3 punkt 1 i 2) i avtalet den 21 november 2001 mellan Republiken Finlands regering och Socialistiska republiken Vietnams regering för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst (FördrS 112/2002),

Artikel 3 punkt 1 f 1) i avtalet den 8 januari 1997 mellan Republiken Finland och Staten Israel för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet (FördrS 90/1998),

Artikel 3 punkt 1 i ii) i avtalet den 12 maj 1976 mellan Finland och Tanzania för undvikande av dubbelbeskattning och förhindrande av kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst och förmögenhet (FördrS 70/1978),

Artikel 3 punkt 1 h 1) i avtalet den 2 december 1994 mellan Republiken Finland och Tjeckiska Republiken för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst (FördrS (80/1995 och 5/1996),

Artikel 3 punkt 1 i 1) i avtalen den 14 oktober 1994 mellan Republiken Finlands regering och Ukrainas regering för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet (FördrS 82/1995 och 6/1996),

Artikel 3 punkt 1 i 1) i avtalet den 3 november 1978 mellan Finland och Zambia för undvikande av dubbelbeskattning och förhindrande av kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet (FördrS 28/1985)

Artikel 3 punkt 1 f 2) i avtalet den 26 juli 2000 mellan Republiken Finland och Republiken Österrike för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet (FördrS 18/2001).

3) Konventioner

Artikel 3 punkt 1 d) i konventionen den 25

Nr 1214

januari 1988 om ömsesidig handräckning i
skatteärenden (FördrS 21/1995).

3 §
Detta beslut träder i kraft den 1 januari
2003.

Genom beslutet upphävs finansministeriets
beslut den 20 december 2001 om förordnande
för skattestyrelsen att såsom behörig myn-
dighet avgöra vissa ärenden som avses i
internationella avtal om beskattning
(1403/2001).

Helsingfors den 20 december 2002

Minister *Suvi-Anne Siimes*

Finansråd Antero Toivainen